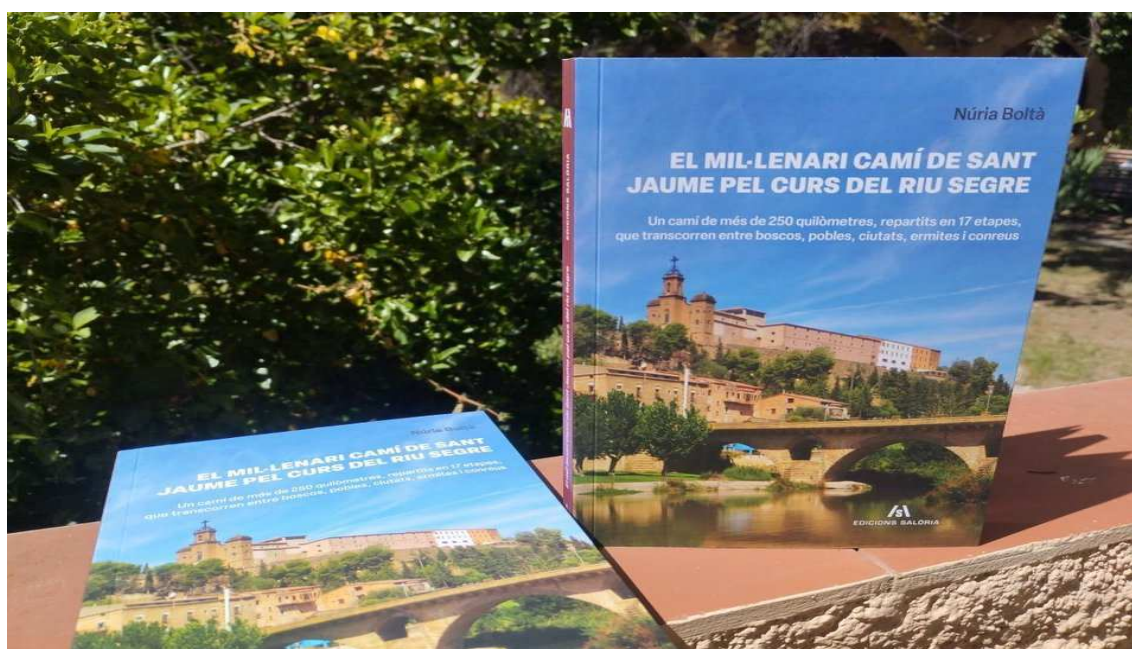

viure als pirineus

Viure als Pirineus, 21/04/24

Núria Boltà publica un llibre que recorre el mil·lenari camí de Sant Jaume per tot el curs del riu Segre

El mil·lenari camí de Sant Jaume pel curs del riu Segre. Aquest és el títol del darrer llibre de l'experta en patrimoni cultural i natural, Núria Boltà, que ha escrit una guia molt detallada d'una ruta jacobea encara poc freqüentada a causa del desconeixement que hi ha sobre aquest camí de penetració a la Península que a l'edat mitjana va ser importantíssim. Un camí certament mil·lenari que, sempre que és possible, transcorre gairebé a tocar del curs d'aquest riu tan estimat per la gent de l'Alt Pirineu i del Pla de Lleida i encara molt desconegut a la resta del país.

photo_camera Imatge del darrer llibre publicat per la Núria Boltà.

Què t'ha portat a descriure aquesta ruta tan llarga?

Després d'haver publicat, l'any 2012, *El Camí de Sant Jaume a Cerdanya*, em vaig quedar amb les ganes de continuar la traça d'aquesta ruta que, en aquell moment, només estava senyalitzada a Cerdanya. Però no sabia ben bé des d'on venia ni per on continuava, encara que, amb esforç, ho hauria pogut esbrinar. Després d'un any de sortir publicat el llibre, va ser una amiga, llavors

regidora d'un ajuntament francès de l'Alta Cerdanya, que em va fer saber que la Communité de Comunes acabava de senyalitzar un tram de Camí de Sant Jaume, des del coll de la Perxa fins a Llivia. Aquest fet afegia uns 15 km a la ruta que jo coneixia i vaig anar a caminar-los per descobrir per on passaven. Gairebé amb pocs mesos, em vaig assabentar que el Consell Comarcal de l'Alt Urgell també es disposava a senyalitzar una primera part d'aquest camí fins als Pontarrons. I em va faltar temps per anar-los a caminar, també.

Però com vas continuar pels territoris que no estaven senyalitzats com a camí de Sant Jaume?

Va ser una seqüència de fets casuals que em van semblar gairebé un miracle. Algunes associacions d'Amics del Camí de Sant Jaume de Catalunya van tenir coneixement del meu llibre i em van demanar d'anar-lo a presentar a les seves respectives poblacions. Una d'elles, els Amics del Camí de Sant Jaume de Cervera i la Segarra em van demanar, també, si els volia fer de guia des del coll de la Perxa. Ells em farien de guia a partir d'Organyà en avall, pels trams no senyalitzats. Vam estar un parell d'anys fent una sortida mensual per anar avançant i els paisatges que hi vaig descobrir em van impressionar tant que vaig pensar que s'havia d'escriure una mena de guia perquè tothom descobrís la meravella de riu i de país que tenim.

La Núria en un tram del camí.

No hi havia res escrit ni senyalitzat, fins ara?

Que jo sàpiga, en forma de guia, no, per bé que em vaig esperar uns anys a veure si algun organisme oficial ho feia atès que anaven sortint notícies que així seria, de forma imminent. Fins i tot havia llegit que altes autoritats eclesiàstiques havien participat en la inauguració de nous trams, però no he sabut mai per què va quedar tan sols en anuncis. Suposo que devia ser un tema de pressupost, com sempre. No ho sé. En canvi, sí que es poden trobar molt bons treballs acadèmics que parlen d'un aspecte o altre d'aquest camí.

Sempre es camina al costat del riu Segre?

La major part de la ruta, sí, però en algun tram no sempre és possible. A partir dels Pontarrons, s'acaba part del camí i s'ha d'agafar el cotxe fins a Organyà per reprendre'l. Els embassaments i altres infraestructures han esborrat antics traçats. Més endavant, a Nargó, s'ha de seguir per pistes forestals fins Gavarra i després baixar cap a Cortiuda i Peramola per retrobar el riu. Però no em va saber, ni em sap, gens de greu perquè les descobertes i les panoràmiques de la vall del Segre que s'hi descobreixen compensen amb escreix els quilòmetres que fas de més en aquest tram o en algun altre.

A banda de la descripció de les etapes, què més hi trobarem en el llibre?

Aquesta vegada he deixat de banda la història dels camins medievals, les malalties i alimentació dels pelegrins, els testaments que feien, etc. i he preferit deixar constància de la quantitat de temples dedicats a Sant Jaume que es troben a l'entorn proper del Segre així com dels antics albergs, dits hospitals de pelegrins, que hi havia segles enrere. Tots ells, sempre, a la vora del Segre. Finalment, m'ha fet gràcia plasmar una bona mostra de llegendes relacionades amb l'apòstol, amb algun altre sant o amb el diable, que es troben en diferents indrets seguint el curs del riu, com és el cas de Sant Ermengol quan va caure de la bastida a Pont de Bar mentre revisava les obres del pont que havia de facilitar el pas del Segre per poder seguir camí endavant. Venen a ser una mena de contes, alguns ben graciosos de tan fantàstics com són, que poden amenitzar la caminada. Jo em llegia aquestes llegendes quan parava en el lloc on figura que passaven els fets que narren, metre reposava o menjava un entrepà.

Què diries a la gent per tal que s'interessés per aquest llibre?

Que és un bon pretext per conèixer el gran patrimoni que acompanya el riu Segre, el riu més llarg de Catalunya, perquè mentre fan exercici, hi descobriran paisatge, cultura, arquitectura romànica i no romànica, pobles, ciutats, temples jacobeus, gastronomia, i crec que somriuran i s'ho passaran bé llegint les llegendes. No oblidis que he fet de mestra i de guia turística i això et deixa una bona dosi de deformació professional!

Un tram del camí a la zona de la Cerdanya.